

پنجشنبه 20 آبان 1395 - 10 صفر 1437 - 10 نوامبر 2016

عالم بزرگوار ملا احمد بن مصطفی خویینی قزوینی معروف به ملاآقا در حدود سال 1210 ش (1247 ق) در خویین در استان زنجان به دنیا آمد.

ا.تحال، فقیه محقق، محدث شعب، ملا احمد خمین، قه‌ن، (1268 ش،)

عالم بزرگوار ملا احمد بن مصطفی خویینی قزوینی معروف به ملاآقا در حدود سال 1210 ش (1247 ق) در خویین در استان زنجان به دنیا آمد. وی پس از تحصیل علوم اولیه راهی قزوین شد و پس از چندی برای ادامه تحصیل به اصفهان عزیمت نمود. ملاآقا پس از آنکه از درس مشایخ اصفهان بهره برد، به قصد فراگیری مدارج بالاتر علوم، راهی عتبات عالیات گردید و سالیانی در آنجا اقامت گزید. ملا احمد خویینی پس از آن در قزوین رحل اقامت افکند. و به امر تدریس و فتوی اشتغال یافت. از این فقیه و محدث امامی آثاری برجای مانده که معراج الوصول الی علم الاصول در 2 جلد، اللوامع در فقه در 3 جلد و مرآة المراد در علم رجال از آن جمله‌اند. این عالم بزرگوار سرانجام در بیستم آبان 1268 ش برابر با هفدهم ربیع‌الاول 1307 ق در 68 سالگی دار فانی را وداع گفت و به لقای معبود شتافت.

مرگ "لئونید برژنف" رهبر پیشین اتحاد جماهیر شوروی سابق (1982م) لئونید برژنف رهبر پیشین اتحاد جماهیر شوروی سابق در 19 دسامبر سال 1906م در خانواده‌ای فقیر در اوکراین به دنیا آمد. وی پس از اتمام تحصیلات خود وارد حزب کمونیست شد و مدارج ترقی را پیمود. برژنف در طی سال‌های بعد با حمایت ویژه خروشچف، به کمیته مرکزی حزب کمونیست راه یافت و در جریان جنگ جهانی دوم، تحت نظر مستقیم خروشچف، در سمت کمیسر سیاسی ارتش سرخ در اوکراین خدمت کرد. برژنف در جریان نوزدهمین کنگره حزب کمونیست شوروی، به توصیه خروشچف به عضویت کمیته مرکزی حزب کمونیست برگزیده شد و پس از مرگ استالین نیز تحت توجه و حمایت خاص خروشچف به سرعت در تشکیلات حزبی ترقی کرد. برژنف در سال 1960م به سمت ریاست هیأت رئیسه شورای عالی اتحاد جماهیر شوروی که یک مقام تشریفاتی و معاون ریاست جمهوری بود، انتخاب شد و در نهایت در سال 1964م به مقام معاونت خروشچف در رهبری حزب، ارتقا یافت. برژنف در همین موقعیت حساس، هنگامی که خروشچف برای استراحت در خارج از کشور به سر می‌برد، به ولی نعمت خود خیانت کرد و موجبات برکناری او را از نخست وزیری و رهبری حزب کمونیست شوروی فراهم ساخت. از این زمان، برژنف 58 ساله رهبری شوروی سابق را به عهده گرفت. لئونید برژنف، پیرمردی از مجموعه امپراتوری پیرمردان در شوروی سابق بود که حوادث مثبت و منفی فراوانی را در دوران حکومت خود در داخل و خارج مرزهای این کشور تجربه کرد. او در حالی که به سیاست‌های تشنج‌زدایی اظهار شیفتگی می‌کرد و برای هم‌زیستی مسالمت‌آمیز تلاش می‌نمود، از مسابقات تسلیحاتی با رقبای غربی خود عقب‌نماند و بودجه عظیمی از کشورش را به تولید و انباشت انواع سلاح‌ها و برنامه‌های تسخیر فضا اختصاص داد. وی صاحب دکترینی معروف به دکترین برژنف بود که بر اساس آن تمام کشورهای سوسیالیستی جهان به مثابه یک اردوگاه به شمار می‌روند و با خلل آمدن به هر یک، بقیه باید در رفع آن مداخله کنند. او معتقد بود که پیوند نظامی، ضامن بقای اردوگاه کمونیسم خواهد بود. بر مبنای همین دکترین بود که در سال 1968م و 1979م، دستور تهاجم ارتش سرخ شوروی سابق به چکسلواکی و افغانستان را صادر کرد. چرا که به نظر تئوریسین‌های حزب کمونیست، دفاع از نظام سوسیالیستی در یک کشور، تنها، مسئله آن کشور نبود، بلکه در مرحله نخست، امری بود مربوط به کل نظام جهانی سوسیالیستی، که رهبری آن را شوروی در اختیار داشت. هم‌چنین مهم‌ترین پیمان‌های منع آزمایش‌های هسته‌ای میان آمریکا و شوروی، در دوران زمام‌داری او به امضا رسید. در عرصه داخلی، اقدامات برژنف را این‌گونه می‌توان بیان نمود: کنار نهادن روش محافظه‌کارانه و توقف استالین زدایی، که به سرکوب عناصر ناراضی و مخالف انجامید؛ تقویت جایگاه و موقعیت سیاسی حزب کمونیست، استفاده از تمامی ابزار و امکانات اداری در جهت کنترل فرهنگ و عقیده؛ افزایش نفوذ ارتش و کادر نظامی و نیز نظامی‌گری در عرصه تبلیغات و آشناسازی دانش‌آموزان با عملکرد پیروزمندانه ارتش سرخ شوروی در جنگ جهانی دوم و بالاخره تأکید فزاینده بر ناسیونالیسم روسی. این مسائل البته به شخصیت برژنف باز می‌گشت که در پرتو بهره‌برداری از این مسائل قدرت خود را به اوج می‌رساند و مقامات دبیرکلی حزب کمونیست، ریاست جمهوری و فرماندهی کل قوای مسلح را در اختیار گرفت. لئونید برژنف سرانجام پس از 18 سال رهبری بلامنازع شوروی، در دهم نوامبر 1982م بر اثر سکته قلبی در سن 76 سالگی درگذشت و یوری آندروپوف به جانشینی او انتخاب شد. در دوران رهبری برژنف بر شوروی، حکومت این کشور تا اقصی نقاط آفریقا و آسیا گسترش یافت ولی آخرین ماجراجویی او در افغانستان به شکست انجامید. دوران حاکمیت برژنف در نوعی از محافظه‌کاری همراه با شدت عمل خلاصه می‌شد. تلاش در جهت کاهش اختلاف در سطح درآمدها، اجرای طرح‌های بزرگ خانه‌سازی، امور بهداشتی و آموزشی، تمرکز سیاسی و ایدئولوژیک، افزایش هزینه‌های دفاعی و کاهش نرخ رشد اقتصادی، برخی از اقدامات و نتایج به دست آمده در دوره طولانی مدت حکومت برژنف به حساب می‌آید. در دوران حکومت برژنف، فساد در سازمان‌های حزبی و دولتی شوروی گسترش یافت، به طوری که همین مسئله یکی از عوامل اصلی نابسامانی‌ها و فروپاشی شوروی در کمتر از ده سال پس از مرگ او بود.